

Poznań, 15 KWI. 2011

aa

WOJEWODA WIELKOPOLSKI

IR.VI-2.430-3-1/2011

URZĄD MARSZAŁKOWSKI Województwa Wielkopolskiego w Poznaniu SEKRETARIAT		
Data	2011 -04- 18	Wpł.
L. dz.	Nr.	
Zak.	Skier. do	

Pan
Marek Woźniak
Marszałek
Województwa Wielkopolskiego

Na podstawie art. 28 ust.1 pkt 2 ustawy z dnia 23 stycznia 2009 r. *o wojewodzie i administracji rządowej w województwie* (Dz. U. Nr 31 poz. 206, ze zm.) oraz art. 18 ust.1 pkt 1 lit. f i lit. g ustawy z dnia 6 września 2001 r. *o transporcie drogowym* (Dz. U. z 2007 r. Nr 125, poz. 874, ze zm.) i art. 76 ustawy z dnia 2 lipca 2004 r. *o swobodzie działalności gospodarczej* (Dz. U. z 2010 r. Nr 220, poz.1447, ze zm.) przeprowadzono kontrolę problemową w Departamencie Transportu Urzędu Marszałkowskiego Województwa Wielkopolskiego w Poznaniu.

Przedmiotem kontroli było sprawdzenie prawidłowości wydawania zezwoleń na wykonywanie przewozów regularnych i regularnych specjalnych w krajowym transporcie drogowym. Kontrola objęła okres od 30 kwietnia do 31 grudnia 2010 roku.

Wyniki kontroli przedstawiono w protokole kontroli, który został podpisany bez zastrzeżeń w dniu 25 marca 2011 roku. W oparciu o ustalenia protokołu przekazuję Panu Marszałkowi niniejsze wystąpienie pokontrolne i proszę Pana o podjęcie działań, które wyeliminują stwierdzone nieprawidłowości i w przyszłości zapobiegą ich powstawaniu.

WYSTĄPIENIE POKONTROKNE

Przeprowadzona w toku kontroli ocena sposobu wydawania zezwoleń na wykonywanie przewozów regularnych i regularnych specjalnych w krajowym transporcie drogowym wykazała, że są one wydawane w sposób rzetelny i zadowalający jednak nie wszystkie czynności wykonywano prawidłowo.

Z ustaleń kontroli wynika, że od momentu wejścia w życie ustawy o transporcie drogowym tj. od 1 listopada 2001 roku do 31 grudnia 2010 roku wydano łącznie 2482 zezwolenia.

W kontrolowanym okresie, tj. od 30 kwietnia do 31 grudnia 2010 roku Marszałek Województwa Wielkopolskiego wydał 13 zezwoleń, w tym 5 zezwoleń na przewozy regularne i 8 zezwoleń na przewozy regularne specjalne.

Wszystkie objęte kontrolą zezwolenia zostały wydane z zachowaniem właściwości rzeczowej i miejscowej organu zezwalającego, na podstawie wniosków przedsiębiorców.

W wyniku kontroli dokumentacji dotyczącej wydawania zezwoleń na przewozy regularne i regularne specjalne stwierdzono, że:

- do wniosku nr 318W przedsiębiorca dołączył 8 nieaktualnych uzgodnień z właścicielami lub zarządzającymi obiektami dworcowymi i przystankami, potwierdzających zasady korzystania z tych obiektów. W ocenie wojewody każdy

wniosek powinien być weryfikowany nie tylko pod względem kompletności danych w nim zawartych, ale również pod względem aktualności dołączonych do wniosku załączników;

- zezwolenia i wypisy z zezwoleń wydane zostały na formularzach zgodnie z właściwymi wzorami określonymi w rozporządzeniu Ministra Infrastruktury z dnia 8 czerwca 2004 r. w sprawie wzorów zezwoleń na wykonywanie krajowych i międzynarodowych przewozów drogowych oraz wypisów z zezwoleń (Dz. U z 2004 r. Nr 144, poz. 1519);
- w dwóch zezwoleniach wpisano nieprawidłowe oznaczenie przedsiębiorcy, podając określenia wskazujące na działalność wykonywaną przez dwie osoby fizyczne, przy czym nie zaznaczono w jakiej formie prawnej działają te osoby. Dotyczy to zezwolenia nr 2482 z 20 grudnia 2010 roku na przewozy regularne oraz zezwolenia nr 2473 z 11 października 2010 roku na przewozy regularne specjalne.

Z art. 4 pkt 18 i pkt 15 ww. ustawy o transporcie drogowym wynika, że zezwolenie to decyzja administracyjna wydana przez ministra właściwego do spraw transportu, Głównego Inspektora Transportu Drogowego lub określony w ustawie organ samorządu terytorialnego, uprawnijająca przedsiębiorcę do wykonywania określonego rodzaju transportu drogowego.

Przedsiębiorcą, w rozumieniu art. 4 ww. ustawy o swobodzie działalności gospodarczej, jest osoba fizyczna, osoba prawna i jednostka organizacyjna niebędąca osobą prawną, której odrębna ustawa przyznaje zdolność prawną - wykonująca we własnym imieniu działalność gospodarczą. Za przedsiębiorców uznaje się także wspólników spółki cywilnej w zakresie wykonywanej przez nich działalności gospodarczej.

Każdy przedsiębiorca musi posługiwać się swoją firmą, co wynika z art. 43² ustawy z 23 kwietnia 1964 r. – Kodeks cywilny (Dz. U. Nr 16, poz. 93, ze zm.). Firmą przedsiębiorcy będącego osobą fizyczną jest, zgodnie z art. 43⁴ Kc, jej imię i nazwisko. Nie wyklucza to włączenia do firmy pseudonimu lub określeń wskazujących na przedmiot działalności przedsiębiorcy, miejsce jej prowadzenia oraz innych określeń dowolnie obranych. Firma musi być tak skonstruowana aby nie wprowadzała w błąd. Jeśli osoby fizyczne działają w ramach spółki cywilnej, wówczas każdy ze wspólników takiej spółki, niezależnie od okoliczności, czy wykonuje działalność gospodarczą jedynie w formie spółki cywilnej z innym przedsiębiorcą, czy też wykonuje swoją działalność gospodarczą zarówno samodzielnie, jak i w ramach umowy spółki cywilnej, winien podać własne indywidualne oznaczenie przedsiębiorcy - właściwe dla oznaczenia firmy osoby fizycznej.

W przypadku osoby prawnej firmą jest jej nazwa (art. 43⁵ § 2 Kc). Firma zawiera określenie formy prawnej osoby prawnej, które może być podane w skrócie, a ponadto może wskazywać na przedmiot działalności, siedzibę tej osoby oraz inne określenia dowolnie obrane;

- w badanym okresie Marszałek Województwa Wielkopolskiego wydał 94 decyzje o zmianie załącznika do zezwolenia. W decyzjach tych w podstawie prawnej jest napisane:

Na podstawie art. 104 Kpa (t.j. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071; z 2001 r. Nr 49, poz. 509; z 2002 r. Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271, Nr 169,

poz. 1387; z 2003 r. Nr 130, poz. 1188, Nr 170, poz. 1660; z 2004 r. Nr 162, poz. 1692, z 2005 r. Nr 64, poz. 656, Nr 78, poz. 682, Nr 181, poz. 1524) w związku z art. 24 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (tj. Dz. U. z 2007 r. Nr 125, poz. 874, ze zm.)

Przykładem takiej decyzji jest decyzja z 10 czerwca 2010 roku, znak: DT.IV.AD.5434/284W/10.

Podając akt prawny, którego przepisy są podstawą wydania decyzji należy użyć jego pełnej nazwy. Niekonsekwencją jest również to, że podając źródło prawa w przypadku Kpa wymienia się poszczególne zmiany (przy czym nie wymienia się wszystkich wprowadzonych zmian), natomiast w przypadku ustawy o transporcie drogowym podaje się Dz. U. , w którym opublikowano tekst jednolity ustawy i dalej zaznacza się, że były do niej zmiany podając skrót *ze zm.*.

Sugeruje się aby podstawa prawna decyzji zmieniających brzmiała następująco:

Na podstawie art. 104 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. – Kodeks postępowania administracyjnego (Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, ze zm.) w związku z art. 24 ust. 2 ustawy z dnia 6 września 2001 r. o transporcie drogowym (Dz. U. z 2007 r. Nr 125, poz. 874, ze zm.)

- przed wydaniem zezwolenia na przewozy regularne lub regularne specjalne Marszałek Województwa Wielkopolskiego zwraca się pisemnie do właściwych starostów lub marszałków województw z prośbą o uzgodnienie rozkładów jazdy, które mają obowiązywać na poszczególnych liniach komunikacyjnych zgłaszanych przez przewoźników. W pismach tych zamieszczona jest formuła:

Zgodnie z art. 106 § 1-6 ustawy z dnia 14 czerwca 1960 r. - Kodeks postępowania administracyjnego (t.j. Dz. U. z 2000 r. Nr 98, poz. 1071, ze zm.), proszę o zajęcie stanowiska w formie postanowienia w terminie 14 dni od dnia otrzymania niniejszego pisma.

Na podstawie art. 97 § 1 pkt 4 i art. 103 kodeksu postępowania administracyjnego zawieszają się postępowanie w niniejszej sprawie, co wstrzymuje bieg terminów przewidzianych w kodeksie, do czasu otrzymania postanowienia.

Przepisy Kodeksu postępowania administracyjnego stanowią wprost (art. 101), że zawieszenie postępowania następuje na podstawie wydanego postanowienia, na które służy zażalenie. Nie można więc zawieszać postępowania w formie jaką stosuje kontrolowany urząd, jest to bowiem rażące naruszenie prawa.

W dokumentach brak również postanowienia o wznowieniu postępowania, co oznacza, że wydanie zezwolenia (decyzji) bez wcześniejszego postanowienia o wznowieniu postępowania jest niedopuszczalne w świetle obowiązujących przepisów.

Z powoływanej w pismach formuły wynika, że podstawą zawieszenia postępowania jest **art. 97 § 1 pkt 4 Kpa**. Przepis ten stanowi, że organ administracji publicznej zawieszają postępowanie gdy rozpatrzenie sprawy i wydanie decyzji zależy od uprzedniego rozstrzygnięcia zagadnienia wstępnego przez inny organ lub sąd.

W orzecznictwie utrwalony jest pogląd, że zagadnieniem wstępnym w rozumieniu art. 97 § 1 pkt 4 Kpa mogą być wyłącznie kwestie prawne, które albo ujawniły się w toku postępowania i dotyczą istotnej dla sprawy przesłanki decyzji, albo z przepisów prawa materialnego wynika wprost konieczność rozstrzygnięcia danej kwestii prawnej.

Marszałek Województwa Wielkopolskiego, w oparciu o art. 18 ust. 1 pkt 1 (lit. f lub lit. g) zwraca się pisemnie o uzgodnienie (zaopiniowanie) rozkładów jazdy jakie zostały dołączone do wniosków o wydanie zezwolenia na przewozy regularne lub regularne specjalne. Uzyskanie takiej opinii nie jest zagadnieniem wstępnym, o którym mowa w przepisie art. 97 § 1 pkt 4 Kpa. Opinia właściwego starosty lub właściwego marszałka województwa jest tylko przedstawieniem ich stanowiska i zaopiniowaniem czy proponowany rozkład jazdy można przyjąć, czy też nie.

Ponadto zwracam uwagę, że art. 18 ust. 1 pkt 1 (lit. f lub lit. g) mówi o „uzgodnieniu planowanego przebiegu linii komunikacyjnej”, tak więc organ uzgadniający powinien odnieść się jedynie do kwestii przebiegu linii komunikacyjnej oraz rozkładu jazdy jaki ma obowiązywać na terenie danego starostwa lub województwa;

- z przeprowadzonych ustaleń wynika, że organ nie prowadził kontroli przedsiębiorców, którzy uzyskali zezwolenia na przewozy regularne lub regularne specjalne. Obowiązek wykonywania przez marszałka takich kontroli wynika z zapisu art. 84 ust. 1 ww. ustawy o transporcie drogowym. Ustawodawca określił częstotliwość przeprowadzania takiej kontroli, wskazując, że ma być ona prowadzona co najmniej raz na 5 lat. Oznacza to, że każdy przedsiębiorca, któremu udzielono zezwolenia, powinien być poddany kontroli spełnienia ustawowych wymagań do wykonywania przewozów określonych w zezwoleniu, co najmniej raz w ciągu 5 lat od daty uzyskania zezwolenia. Jeżeli zezwolenie jest wydane na okres krótszy niż 5 lat, zasadne wydaje się przeprowadzenie kontroli w okresie objętym takim uprawnieniem.

Przedstawiając powyższe oceny i uwagi wnoszę o:

1. Weryfikowanie wniosków przedsiębiorców o wydanie zezwolenia pod względem aktualności załączników złożonych razem z wnioskiem.
2. Przeprowadzenie postępowań wyjaśniających w sprawie oznaczeń przedsiębiorców, którym wydano zezwolenia niezgodnie z przepisami.
3. Stosowanie prawidłowych podstaw prawnych w decyzjach zmieniających zezwolenia.
4. Zachowanie właściwych procedur przy występowaniu do właściwych starostów lub marszałków województw o uzgodnienie rozkładu jazdy.
5. Przeprowadzanie kontroli przedsiębiorców, którym udzielono zezwolenia na przewozy regularne lub regularne specjalne, z zachowaniem ustawowych terminów.

Mając powyższe na uwadze, proszę Pana o powiadomienie mnie - w terminie 30 dni od daty otrzymania niniejszego wystąpienia - o sposobie wykorzystania przekazanych uwag oraz o działaniach podjętych w celu realizacji przedstawionych wyżej zaleceń.

WOJEWODA WIELKOPOLSKI

Piotr Florek

Wiesława Szlachetka

14.09.2023

STARSZY INSPEKTOR Wydziału
Infrastruktury Rolnictwa

Ewa Słęzak

Ewa Słęzak 15.04.2021